

[Kristen Amby.]

sig på kapitulation, vil efter min mening simpelthen betyde, at vi er inde på selvopgivelsens vej.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg vil svare de ærede ordførere i omvendt rækkefølge og først sige et par ord til det ærede medlem hr. Kristen Amby. Det ærede medlem fandt det fornødent meget hurtigt at få sagt, at jeg måtte endelig ikke tro, der var nogen forskel i synspunktet mellem ham og det ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Det ærede medlem var ilde tilpas ved, at jeg i går havde sagt nogle anerkendende ord om ham og hans debat. (*Kristen Amby:* Nej!). Det skal det ærede medlem ikke være så ked af. (*Kristen Amby:* Det er jeg heller ikke!). Jeg havde ikke til hensigt at gøre noget ondt i forholdet mellem de to partier i det foreliggende spørgsmål. Jeg gjorde det virkelig i en god mening. Jeg synes, det ærede medlem hr. Kristen Amby lagde diskussionen op i et plan, som var meget tiltalende. Jeg ville iøvrigt ønske, at den højtærede udenrigsminister ville gøre forsøg på det samme, når han debatterer tingene, og ikke være så polemisk, som han er tilbøjelig til. Det ærede medlem hr. Kristen Amby gjorde virkelig forsøg på at lægge udenrigsdebatten op i et sagligt plan, og jeg tror, at mange af de uoverensstemmelser, der er mellem os i denne debat, kunne blive mindre, hvis vi fulgte det grundlag, hvorpå det ærede medlem diskuterede i går. Tingene er ikke så enkle og primitive, som man vil gøre dem til i den almindelige debat; der kan siges meget for og meget imod. I mange tilfælde er det et skøn hos den enkelte over, hvad der vejer tungest til den ene side eller til den anden side, der er afgørende. Man er tilbøjelig til i udenrigsdebatten at sige, at det er helt rigtigt på den side og helt forkert på den anden side. Det er for primitivt et diskussionsgrundlag for spørgsmål af denne karakter. Derfor anerkendte jeg det ærede medlem hr. Kristen Amby. Jeg har virkelig ikke et øjeblik tænkt, at de konservative ikke ville stemme for det forslag til beslutning, som regeringen har stillet — ikke et øjeblik —, og min bemærkning var som sagt fremsat i den allerbedste mening.

Når det ærede medlem hr. Kristen Amby siger, at vetoretten skal man bruge med

varsomhed, er jeg enig med ham. Men vetoretten er nu engang det enkelte lands eneste beskyttelse i en stor alliance, og når det drejer sig om spørgsmål af vital interesse for det enkelte land — og det er spørgsmålet om optagelse af nye lande —, så har vi ret til at benytte den vetoret, som hvert enkelt land har indenfor sammen slutningen.

Angående mine udtalelser fra 1948, som jeg citerede i går, vil jeg sige til det ærede medlem, at jeg mener, at det forsvar, vi har, skal bruges. Det har jeg sagt gang på gang; jeg har aldrig nogensinde været talsmand for den opfattelse, at vi skulle stille et forsvar på benene i Danmark, som i en given situation ikke skulle bruges. Jeg mener, der kan komme den situation, som der kom i 1940, at Danmark må træffe sin beslutning, om kampen skal fortsætte eller ikke fortsætte. Men jeg mener, at når kampen føres, og så længe den føres, skal det militær, vi har, anvendes, indtil en lovlige beslutning om at standse gennemføres. Iøvrigt mener jeg, at under en situation, hvor der er krig i verden, eller hvis ulykken skulle ske, at Danmark blev besat, ligger der meget stor styrke i det folkelige sammenhold, i solidariteten i folket, og netop for ikke at svække denne solidaritet og dette folkelige sammenhold skal vi være varsomme med at sætte altfor stærk lid til de militære styrker og derigennem bidrage til, at den sociale standard og solidariteten bliver mindre. Det er min begrundelse.

Det ærede medlem hr. Elgaard siger, at han ikke forstår, hvorfor man nu igen vil rejse spørgsmålet om tilslutning til Atlantpagten. Jeg har ikke rejst det spørgsmål; det er det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, det er det ærede medlem hr. Elgaard og andre ærede medlemmer, som har rejst spørgsmålet om Atlantpagten. Jeg har udtrykkelig sagt, sidste gang vi diskuterede denne sag her i tinget, at jeg tog til efterretning, at denne sag var afgjort.

Når det ærede medlem hr. Elgaard derefter siger, at det, det drejer sig om, er at skaffe Danmark sikkerhed, tror jeg, man skal bruge ordet „sikkerhed“ med nogen varsomhed også i forbindelse med Atlantpagten. Man kan tale om større eller mindre sikkerhed, men man kan ikke tale om sikkerhed, heller ikke i forbindelse med Atlantpagten,